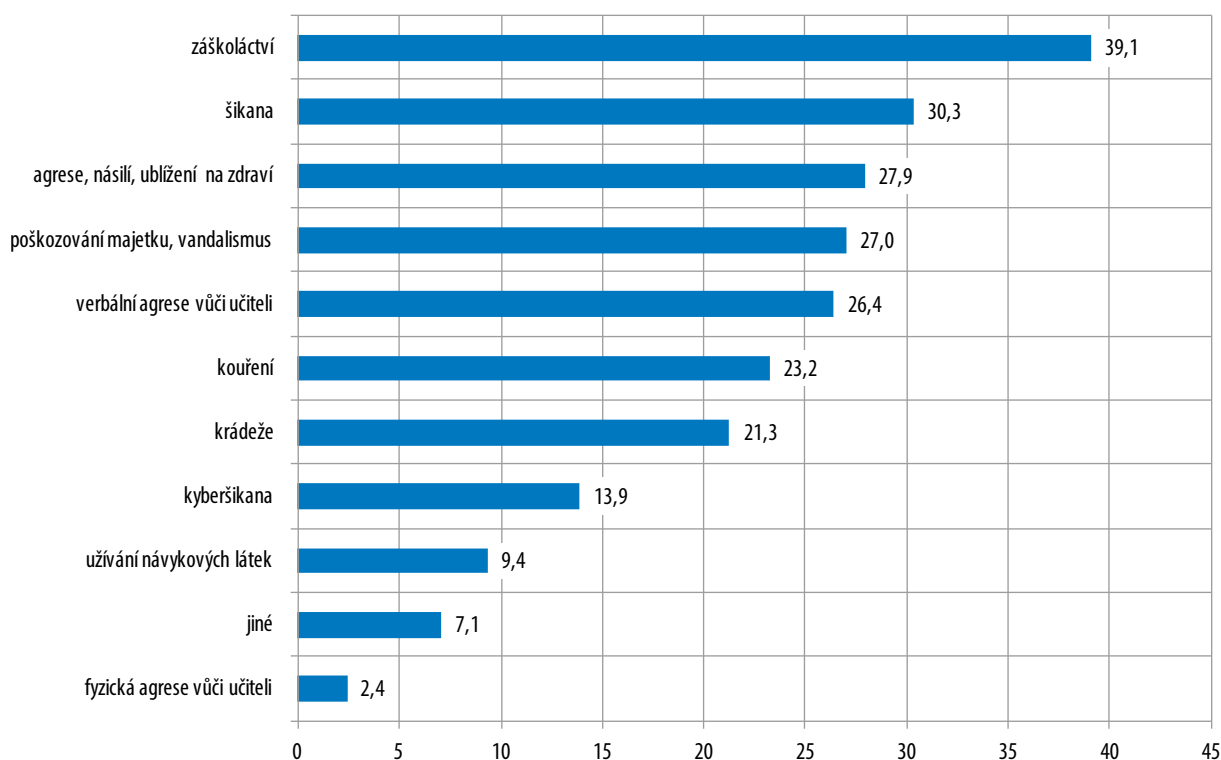

Výskyt řešených případů rizikového chování v ZV – podíl škol (v %)

Z uvedeného grafu 9 vyplývá, že nejčastější případy rizikového chování byly školami klasifikovány záškoláctví, šikana, agrese, násilí či ublížení na zdraví, poškozování majetku a verbální agrese vůči učitelům. Školy v 96,9 % mají a využívají preventivní systémy zaměřené na omezení rizikového chování a pravidelně, nejčastěji pololetně, je vyhodnocují. Primární prevenci zaměřují především na záškoláctví, šikanu, kyberšikanu, projevy rasismu, vandalismus a užívání návykových látek. Školní preventivní programy vycházejí z potřeb škol a jejich žáků. Výběr a použití konkrétní techniky a uplatnění vhodných dovedností pracovníka primární prevence je prováděno s ohledem na cílovou skupinu a její specifika a zvláštnosti. Školy je nejčastěji realizují formou přednášek a besed, ale stále častěji využívají komplexnější programy organizované externími odborníky. Nejčastěji jsou využívány programy na úpravu vztahů v kolektivu, pro podporu osobnostního a sociálního rozvoje a výcvik v sociálních dovednostech.

Mezi nejběžnější opatření přijímaná pro žáky ohrožené školní neúspěšností (popř. již neúspěšné) patří podle učitelů individuální práce v hodinách (81,8 %) a podpůrná opatření ve výuce, např. ve formě předem avizovaného testu a zkoušení, povolení určitých pomůcek (75,1 %).